

Beeenkåå njuus no 21/09

Marina tog över klubban



Det blev kommodorsskifte på årsmötet den 13 februari. Rabbe hade i god tid meddelat att efter 10 år som kommodor är det tid för nya krafter att över. Vicekommodor Marina Sjöholm valdes enhälligt till ny kommodor. Marina har suttit i styrelsen i 8 år och som vicekommodor i 6 år. Klubban ligger i beprövade händer. Marina gör också historia som klubbens första kvinnliga kommodor.

Jimmen finsk mästare i navigation.

Fantastiska 7 på kurs i Meriturva.

Klubben fick nya stadgar.

Beeenkåå njuus

Informationsblad för
Borgå Navigationsklubb rf.

ansvarig utg. och red.: styrelsen

No 21 / 09 den 31 mars 2009

Njuus no 22 utkommer omkring
den 8 oktober 2009. Redaktionen
är tacksam för allehanda mater-
ial inklusive fotografier. Deadline
för materialet är 25.9.2009.

Fatta pennan !

Kontaktpersoner

Marina	040 8612335
Robbe	0400 317286
Mathias	040 7409705
Kristian	0400 841492
Hanski	040 5323266
Tomas	0400 713656
Jörgen	0400 997994
Robert	040 5273979
Lasse	046 8767116
Olle	0400 486680
Rabbe	0400 840736
Minna	040 5509825

klubbens adress:

Företagarv. 3 06450 Borgå

Bästa läsare,

Njuusen har sett likadan ut så gott som sedan starten för 10 år sedan. I framtiden kommer vi att göra vissa förändringar. Detta pga. att en kommodor har avgått och en officiell chefredaktör har tillträtt. Vi hoppas tiden skall hinna till för att utveckla detta vårt instrument för klubbens sammanhållning. Under de senaste åren har vi sett en bra utveckling i det att allt flera skribenter deltar i arbetet att fylla ut dessa sidor med intressanta och meningfulla artiklar. Från att ha startat med att till över 90 % skriva njuusen ser jag fram mot att i framtiden få ägna mig åt att till över 90 % få "klistra" ihop den från alla era inslag. Njuusen skall ju vara ett gemensamt språkrör för klubbens medlemmar och dit är vi nu på god väg. Var inte rädda att era skrivelser inte ryms med. Vi lägger till så många sidor som behövs!

Jag vill också ännu en gång gratulera Marina för kommodorskapet och önska henne all framgång i detta värv. Hon och hela den övriga styrelsen visar att klubben vilar i fasta händer. Från och med nu är det Marina som har ordet, jag kommer att inskränka mig till att i denna spalt kommentera njuusen och dess innehåll.

Rabbe
chefredaktör

Kommodoren har ordet

Jag vill framföra mitt tack till medlemskåren för visat förtroende. Krister frågade mig efter årsmötet om det var det här jag hade tänkt mig när vi skaffade båt och jag måste svara att det inte riktigt var det. Det är stora skor jag sticker mina fötter i och jag är tacksam över den hjälp och det stöd Rabbe har lovat ge.

BNK:s ekonomi är stabil, men det rådande ekonomiska läget gör att vi väl också får ta det sakta i backarna en tid framåt. Det betyder inte att de underhållsarbeten som ska göras skall lämnas ogjorda, det finns andra sätt att spara.

Styrelsen har haft sitt första möte och verkar vara energisk. BNK:s kommittéer har fungerat självständigt och bra och jag hoppas de ska fortsätta arbeta som förut. Medlemskåren är aktiv och ställer upp på de evenemang som ordnas. Också då det är talko är det lätt att få ihop ett tjugotal t.o.m. fyrtio BNKare som ivrigt tar itu med de uppgifter som disponenten har på agendan. Och när det är dags att feta, så trivs vi tillsammans. Också den yngre generationen har sin givna plats på våra evenemang och det är där klubbens framtid finns. BNK ska finnas till när dessa unga en dag blir skärgårdsskeppare och självständiga medlemmar i klubben.

Jag vill redan nu på förhand framföra mitt tack till alla BNKare som jobbar för klubbens bästa. Vi har förutom styrelsen och kommittéerna även skattmästaren, medlemssekreteraren, revisorerna och många många enskilda medlemmar som drar sitt strå till stacken så att vi tillsammans kan njuta av den gemenskap BNK ger. Låt oss uppskatta varandras insatser.

Krister och jag besökte Repholmen i går. Vi grillade korv och drack kaffe i vårvintervädret och kunde konstatera att om två månader är det redan fullt med båtar vid bryggan och BNKarna badar bastu och njuter för fulla muggar av kvällssolen vid bryggan.

Bästa medlemmar håll vatten under kölen!

Marina

NYHETER

Årsmötet valde ny kommodor.

Klubben stod inför ett "regimskifte" på årsmötet den 13 februari. Rabbe hade i god tid meddelat att han inte mera står till förfogande som kommodor. Med 13 år på nacken i styrelsen, av vilka 10 som kommodor, ville han ge plats för nya förmågor, nya idéer och framförallt yngre beslutsfattare. Ledningen är dock i beprövade händer, vicekommodor **Maria Sjöholm** valdes enhälligt till ny kommodor, klubbens första kvinnliga ordförande. Till vicekommodor valdes **Robert Wiksten**, klubbens energiska disponent sedan fyra år tillbaka. Nya styrelsemedlemmar är **Hannu Rimaila** och **Tomas Blomgren**. **Mathias Grönqvist** och **Kristian Neuvonen** fortsätter sina mandatperioder. Valkommitténs ordförande **Stig-Olof Östergård** hade gjort ett gott arbete och återvaldes till denna funktion. **Robert Sjöström** återvaldes som motorbåtssektionens ordförande, ett uppdrag han innehaft sedan år 2000. Till revisorer valdes **Kjell Adolfsson** och **Ulla-Lena Ehrstedt**. Mötet avslutades med att avgående ordförande avtackades av årsmötet, som representerades av kommodor emeritus **Roland Holm**, för sina insatser under ett ovanligt långt kommodorskap. Rabbe tackade i sin tur för det ofantliga understöd han erfarit under alla dessa år av både styrelsen, kommittéer och enskilda medlemmar.

BNK fick nya stadgar.

På årsmötet behandlades också i andra behandling styrelsens förslag till nya stadgar. Den första behandlingen hade skett två veckor tidigare på ett extra klubbmöte på Grand. Styrelsens förslag hade då omformulerats på några punkter. Den viktigaste principiella frågan var huruvida kommodor eller vicekommodor skulle få ensamt teckna klubbens namn, en sak som styrelsen förespråkade för att förenkla dessa procedurer. Det tillägg som det första mötet gjorde till sagda paragraf kunde dock inte godkännas av Föreningsregistret och styrelsen återtog sin ursprungliga formulering. Debatten var livlig och på ordförandes förslag röstades om denna paragraf

4: styrelsens förslag mot ett förslag av **Roland Holm** där den gamla ordalydelsen, dvs klubbens namn tecknas av två funktionärer tillsammans, skulle kvarstå. En förändring av stadgarna fordrar 3/4 majoritet av avgivna röster, och med en röst kunde Rockys förslag segra. Detta betydde att styrelsens formulering inte skulle ha antagits och stadgeändringen skulle ha förfallit. Styrelsens förslag omformulerades med paragraf 4 enligt den gamla modellen och med denna ändring kunde de nya stadgarna godkännas enhälligt. De går nu vidare till Föreningsregistret och träder i kraft då de registreras. Styrelse hade väl på förhand diskuterat dessa med Föreningsregistret för att säkra att de kan godkännas. Också Navigationsförbundets utlåtande söktes och godkännande erhöles. De nya stadgarna finns att läsa i historiken.

Ny medlemskategori inrättas.

En av förändringarna i de nya stadgarna gäller en ny medlemskategori, **understöddande medlem**. För att bli understöddande medlem fordras inte att personen innehar någon skeppargrad. I övrigt gäller samma kriterier för beviljandet av medlemskap. Understöddande medlem har samma rättigheter som ordinarie medlemmar, förutom rösträtt på föreningsmöten. Understöddande medlem kan ej heller väljas till styrelsen. Medlemsavgiften kommer att följa samma linje som ordinarie medlemsavgifter, dvs. familjerabatten tillämpas även här. Styrelsen kommer att informera mera om detta i kommande njuus. Möjligheten till detta understöddande medlemskap träder i kraft först då stadgarna godkännas och registreras. Medlemsansökan som understöddande medlem skall göras till styrelsen och bör motiveras.

Jim Eriksson blev finsk mästare i sjökortsnavigation.

Så hände det äntligen! Sedan 1996 har det finska mästerskapet i sjökortsnavigation inte lyckats gå till Borgå. I årets mästerskapstävling som denna gång hölls i Tavastehus lyckades **Jimmen** föra hem segern med klar marginal. Det var andra gången Jimmen deltog i finalen. BNK representerades inte av andra i årets tävling. Tammerforsbon Marko Valos segerrad med sex guld i rad bröts nu. Till finalen uttages de 20 bästa i höstens kvaltävling som i många klubbar, så också i BNK, utförs som en tävling om klubbmäster-

skapet. Förra hösten deltog 7 BNK:are och Jimmen avgick med segern andra året i följd. Det var femte gången sedan 1987 då tävlingen startade som BNK kunde stoltsera med att ha en mästare. **Calle Lindh** vann 1989 och **Björn, "Nalle", Liljeberg** tog hem trofén åren 1992, 1995 och 1996!

Sju "tappra" frös i Lojo.

Kunskap om att kunna överleva i "man over board"-situationer och i kallt vatten är något som var och en som rör sig på havet borde besitta. **Meriturva** i Lojo ordnar kurser i detta. Kursen räcker en dag och är intensiv, intressant och lärolik. 7 BNK:re deltog en fredag i en sådan kurs tillsammans med 8 andra från olika klubbar i landet. Deltagarna var, **Nisse, Jörgen, Kristian, Mathias, Anders, Hanski** och **Rabbe**. Kursen var rätt så dyr men alla kunde på hemfärden konstatera att den var värd sitt pris. Den viktigaste lärdomen var att se till varje pris att du hålls innanför båten! Anders relaterar kursdagen utförligare på annan plats.

Klubbens segelbåt rustas upp i ilfart.

Det arbetas nu frenetiskt på **Emsalö Båtupplag**. Ett stort arbetsteam lett av **Anders Hagman** har startat upprustningen av vår segelbåt, en **Jouet Tiburon**, som donerades till klubben av **Jan-Erik Wiik**. Båten var i ganska dåligt skick och istandsättningen är ett stort projekt. Arbetet framskrider nu bra, enligt Anders utsago, och på vårbalens skall båten seglas till Repholmen. Och vad skall båten sedan heta?

Svante är i Karibien.

Vår nya världsomseglare **Svante Siggberg** har nått Karibien och seglar nu omkring bland öarna. Målet är Nya Zeeland. Med sig på de olika leggen har han en mängd gaster som mönstar på och av under resan. Svantes bror Hasse skriver på annan plats i njuusen om överfarten från Portugal till Kanarieöarna förra hösten. Njuusen försöker följa upp Svantes äventyr så gott det går.

har hänt sedan sist....

onsdag 15.10. Klubbafton – Utfärd till Ebba Möbel i Pernå. I hyrd buss åkte 17 BNK:are iväg till Ebba Möbels lokalteter i Pernå. Paret Sirpa Kytölä och Harri Höglund tog väl emot oss och berättade mycket utförligt om de produkter de representerar. Bland annat blev många av oss intresserade av det madrassunderlag de förevisade. Enligt Höglund förhindrar underlaget att det bildas fukt under madrasserna. Hoppas någon har skaffat sådana så vi i sommar får höra hur underlaget funkar i praktiken. Under november månad kunde BNK:arna göra beställningar hos Ebba Möbel till ett rabatterat pris. Av Ebba Möbel kan man skaffa nya mattor, madrasser, bolster, suffletter, huvar, sitsar och säten. De har ett mycket brett urval av beklädningsmaterial. Även gamla säten och sitsar kan fixas och repareras hos dem.

lördag 13.12. Julfest på Hammars lokal. Köket hade igen en gång överträffat sig själva. Julmaten var härlig. 95 BNK:are, både yngre och äldre och några däremellan deltog. Nytt för i år var att barnen hade ett riktigt eget bord. Repholmsbandet stod för musiken och den riktiga Lucian med sina tärnor besökte oss. Julgubben hade skickat sina yngre tomtar för att dela ut julklapparna. På programmet fanns också lotteri och

Rabbe höll tal. Mot slutet av talet kändes det t.o.m. lite vemodigt med tanke på att han inom några månader har gjort sitt som kommodor för klubben. Några pokaler delades också ut nämligen, **Jannes rosett – Lars Snellman** (det lär ska handla om någon grundstötning utanför Tolkis), **Glädjefyren – Michael Oksanen** (han som var vår toastmaster på 50-års festen). Ankaret delades inte ut detta år eftersom vi i BNK har blivit så hemlighetsfulla att vi inte längre tipsar varandra om bra hamnar. Det är redan andra året i rad som Ankaret inte delas ut. Till nästa år ska vi väl bättra på oss.

Extra klubbmöte fredagen den 30.1.2009 på Grand. Första behandlingen av styrelsens förslag till ändring av klubbens stadgar. Mötet kunde enas om att styrelsens förslag godkänns med följande tillägg i § 4 som gäller tecknande av klubbens namn: Tecknandet av klubbens namn skall basera sig på protokollfört styrelsebeslut. Detta tillägg kunde dock inte godkännas av Föreningsregistret.

Årsmöte fredagen den 13.2.2009 på Seurahovi. Detta var klubbens långvariga kommodors sista årsmöte. På agendan fanns de sedvanliga ärendena som brukar behandlas på årsmötet samt andra behandlingen av styrelsens förslag till ändring klubbens stadgar. Mötet valde **Marina Sjöholm** till kommodor och

Robert Wiksten till vicekommodor. Av styrelseledamöterna var **Robert Wiksten** och **Anders Hagman** i turen att avgå. Robert hade redan avgått eftersom han valts till vicekommodor. Ordförande för valberedningskommittén, **Stig-Olof Östergård**, berättade mycket utförligt varför han denna gång valt att inte föreslå återval gällande den andra avgående ledamoten. Anders Hagman har förutom styrelsemedlem också fungerat som besiktare, lärare och arbetsledare för i gångställandet av klubbens segelbåt. För att det inte ska hopa sig för många uppgifter på en och samma medlem föreslog Östergård att **Hannu Rimaila** och **Tomas Blomgren** väljs till nya ledamöter. Dessa understöddes och godkändes. Revisorna Roland Holm och Anne Andersson hade meddelat att de båda ville avgå. Östergård föreslog **Kjell Adolfsson** och **Ulla-Lena Ehrstedt** till nya revisorer samt Roland Holm och **Tore Andersson** till deras suppleanter. Dessa understöddes och godkändes. **Robert Sjöström** återvaldes till ordförande för motorbåtssektionen och **Stig-Olof Östergård** återvaldes till ordförande för valberedningskommittén. Andra behandlingen av styrelsens förslag till ändring av stadgar slutade så att det förslag som styrelsen tagit fram annars godkändes men §4 tecknande av klubbens namn förblir i den tidigare formen: Klubbens namn tecknas av kommodoren och vicekommodoren

tillsammans eller av någon av dessa tillsammans med sekreteraren eller skattmästaren. Styrelsen förslag som inte godkändes löd: Klubbens namn tecknas av kommodoren eller vicekommodoren, var för sig. Årsmötet avslutades i mycket gemytlig stämning då Roland Holm avtackade Rabbe för hans energiska arbete som klubbens kommodor. Efter årsmötet avnjöts en gemytlig supé.

händer ännu i år ...

Onsdag 15.4 kl. 19.00 Klubbafton på Grand. Rabbe har lovat göra frågorna till frågesportstävlingen **Stopet**. Kristian håller på och finslipar det övriga programmet för kvällen. Följ med isikte spalten i BBL och vår hemsida så får du veta vad Kristian har hittat på. Syns på Grand.

Lördag 16.5. fr.o.m. kl. 10.00 Säsongsöppning och vårtalko på Repholmen. Besiktarna är också på plats. Disponenten håller i taktpinnen så det är bara att ta sig ut till Repholmen så berättar han nog vad vi ska göra. På programmet finns i alla fall krattnig och allmän städning av holmen, städning av byggnaderna,

fönstervätt och målning av bastun. Talkomat får vi också och på kvällen blir det bastu. Boka plats i era kalendrar.

Lördag 23.5. kl. 18.00 Vårbal och skeppardimension på Repholmen. Repholmsbandet har reserverats. Närmare information i isikte i BBL och på hemsidan. Syns.

Lördag 6.6. kl. 11.00 BNK-regatta. Skepparmöte kl. 11.00 på Repholmen. Häng med!

Lördag 8.8. kl. 12.00 Familjenavigering på Repholmen. Följ med isikte spalten i BBL och vår hemsida. Programkommittén håller oss à jour med programmet.

Lördag 19.9. kl. 18.00 Säsong avslutning på Repholmen.

Onsdag 21.10. kl. 19.00 Klubbkväll. Programmet är öppet. Programkommittén tar gärna emot tips.

November – Sjökortsnavigering. Rabbe skickar frågorna ss. tidigare.

Lördag 12.12. kl. 18.00 Julfest, Hammars UF

Fredag 26.2.2010 kl. 19.00 Årsmöte på Seurahovi. Kom med och påverka!

besiktarens spalt

Varma vårhälsningar på er. Det börjar bli den tiden på året som blickarna vandrar mot båten under presentationen. Kom ihåg att kontakta någon av besiktarna i god tid om båten skall grundbesiktas. I år är vi sex stycken besiktare. Det är sista året som undertecknad och **Ola Salin** besiktar båtar. För egen del så skall jag försöka hålla mej i backgrunden så mycket det går. Som ny besiktare detta år har vi **Joakim Eriksson**. Våra kontaktuppgifter finns här i njuusen och på www.bnk.fi. Kommer att köra till Tirmo i år också, tisdagen den 9.6 klockan 18.00 – 19.00. Kör som vanligt ner till Tirmo med Vålaxvägen och hem igen med Ebbovägen. Har ni båten längs färdrutten så kontakta mig på tel. 040 5273979. Det var lite dåligt med båtar förra åren så hoppas att det blir bättre detta år. Övriga besiktningstiderna finns på programbladet. Ett tillägg för besiktningsklass 3 är att motorbåten skall vara minst 5 m lång eller ha en motorstyrka på minst 35 kw (50 hkr). Det betyder i princip att båten skall vara registrerad. Kom ihåg att till luftfyllda räddningsvästar bör det finnas reservdelsförpackningar. Västen skall även servas efter enligt tillverkarens direktiv. Intyg över att västarna har varit på service och är märkta bör finnas. Ha en trevlig fortsättning på våren önskar

Robert.

REPISNYCKLAR

Nyckel till paviljongen kan inlösas för en pantavgift av 10 € av Repholmskommittén. Pantavgiften betalas tillbaka då du returnerar nyckeln. Paviljongen är olåst från säsongöppning till säsongavslutning, som förut. Om du inte besöker Repis ytterom säsongen behöver du ingen nyckel. Styrelsen, Repholms- och programkommittèmedlemmarna får nyckeln utan pant. Nyckeln är personlig och får inte kopieras!

Till köket och verktygslagret har endast kommittèmedlemmar tillträde (i bruk vid fester och talkoarbete)!!! Gasgrillen placeras så, att den är tillgänglig för alla (bör lyftas ut före användning och in när grillen har svalnat).

Ytterom föreningens officiella båtsäsong är strömmen påkopplad ett par veckor före och fram till ungefär oktober månads slut.

Material att köpa av klubbens funktionärer

Priser 2009

		<u>FLAGGOR</u>			
				Carta Navigationis	12
		klubbvimpel	20	fyrlista	6
		liten flagga	22	radarns användning	25
		stor flagga	27	sight reduction	41
		hedersmedlemsflagga ca.50		plottingkort	8
				sextant	105
<u>VIMPLAR o. MÄRKEN</u>				transportör	13
medlemsmärken	10	Beställs av besiktarna		passare 7"	24
stjärnor	2			Nautical Almanac	50
kokard	11			vädret o. havet	10
blusmärke	10	<u>KURSMATERIAL</u>		CEVNI	25
kompetensvimpel	26	skärgårdsbok	23		
skepparmössa	29	kustbok	20		
		högsjöbok	29		
Beställs av Rabbe		Carta Marina	12	Beställs av Rabbe	

MEDLEMSAVGIFTERNA

Medlemsavgifterna för år 2009 är följande:

Inskrivningsavgift (inkl. medl.avg)	50 euro
(gäller inte nya skeppare från egna kurser)	
Huvudman i matlaget	20 euro
Nyinskriven första året (från egna kurser)	20 euro
Övriga i matlaget	10 euro

Medlemsavgifterna ber vi er avlägga före den 30 april.

Besiktningavgift

årsbesiktning	15 euro
grundbesiktning	35 euro

EL på Repholmen 2 euro / dygn

El-avgiften faktureras på hösten efter säsongsavslutningen.

o o o o o o o o o o

När ni betalar er medlemsavgift ber vi er komma ihåg att:

anteckna referensnummret då ni betalar (numret finns på det bifogade pappret)

om ni har tappat bort referensnummret anteckna åtminstone vem betalningen gäller (när Ida Exström betalar in 20 euro har vi svårt att fatta att det förstås gäller Emil Zetterlunds medlemsskap)

och till sist: lägg INTE bort lappen utan **sätt in den till betalning med detsamma.**

Kommittéerna

Styrelsen har valt följande medlemmar till kommittéerna:

Programkommittén

Lars Snellman (ordf.), Kristian Neuvonen (styr. repr.), Birgitta Creutziger, Bjarne Creutziger, Birgitta Nyqvist, Margareta Holm, Anne Leppänen, Elisabeth Kvikant-Hagman.

Programkommittén förestår köket. Övriga hjälpande händer är alltid välkomna.

Repholmskommittén:

Robert Wiksten (ordf. och styr.repr.), Hans Wahlberg, Olle Östergård, Hannu Rimaila, Bo Weckström, Krister Fagerström, Rainer Liljestränd.

Även andra med tummen inte mitt i hand tas emot vid talko- och andra arbetstillfällen.

Skolningskommittén: (ny)

Rabbe Lutz (ordf.), Hannu Rimaila (styr. repr.), Jens Rönn, Bjarne Creutziger, Anders Hagman, Jim Eriksson.

Kommitténs uppgift är att fördela lärarresursserna och utveckla skolningsprogrammet. Övriga klubbmedlemmars önskemål och idéer emottages med tacksamhet.

Valkommittén: (vald av årsmötet)

Sig-Olof Östergård (ordf.)

Känner du ett pockande behov att komma med i ledningen för klubben? Ta då kontakt med Olle.

Webmaster: **Mathias Grönqvist**

Har ni synpunkter på vår websida tag direkt kontakt med Mathias.

BASTUREGLER

Allmänna bastuturer, fredagar och lördagar

kl. 18.00-19.30 dambastu

kl. 19.30-21.00 herrbastu

Dessa tider gäller från säsonsöppningen till julfesten.

Observera att hela tiden 18.00 - 19.30 är reserverad för damer, även om det inte finns damer på holmen, som börjar bada kl 18 ! Det kan vara båtlag i ankommande som vill använda sig av turen.

De allmänna turerna är gratis, en frivillig avgift kan dock erläggas i skrinet i bastun. Övriga turer (1h) reserveras personligen i bastuhäftet och kostar 5€/båtlag/h eller 20€/båtlag/säsong. Säsongskort kan inlösas genom anteckning i bastuhäftet, betalningskort skickas ut i samband med höstens Njuus. Även de som väljer att betala 5€/båtlag/h får inbetalningskort i samband med höstens Njuus.

Om du vill reservera en bastutur på förhand, vänligen kontakta Robert Wiksten, tel. 0400 317286. Priset på en på förhand reserverad bastutur är högre än den normala (5€/båtlag/h eller 20€/båtlag/säsong). På fredag och lördag kvällar (kl. 18.00-21.00) kan inte bastuturer reserveras på förhand.

Den som badar först eldar bastun, värmer vatten i grytan och fyller såarna med vatten. Enbart sött vatten används i grytan. Se till att det finns ved och vatten för följande bastubadare och lämna bastun i prydligt skick. De som badar sist ser till att bastun är prydlig samt hänger ut mattorna i omklädningsrummet på tork.

Exaktare basturegler finns i bastun.

Robbe

Funktionärer år 2009

<u>styrelsen:</u>		telefon	e-mail
Kommodor	Marina Sjöholm	040 8612335	marina.sjoholm@prh.fi
Vicekommodor	Robert Wiksten	0400 317286	robert.wiksten@pp.inet.fi
Sekreterare	Tomas Blomgren	040 8612335	tomas.blomgren@gmail.com
Ledamöter	Mathias Grönqvist	040 7409705	mathias.gronqvist@pp.inet.fi
	Kristian Neuvonen	0400 841492	kristian.neuvonen@pp.inet.fi
	Hannu Rimaila	040 5323266	hannu.rimaila@pp.inet.fi
<u>lärare</u>	Rabbe Lutz	0400 840736	rabbe.lutz@pus.fi
	Jens Rönn	0400 491244	jens.ronn@ptsoy.fi
	Anders Hagman	0500 939072	anders.hagman@pp2.inet.fi
<u>kommittéer (ordförande):</u>			
Program-	Lars Snellman	046 8767116	lars.snellman@finstaship.fi
Repholms-	Robert Wiksten	0400 317286	robert.wiksten@pp.inet.fi
Skolnings-	Rabbe Lutz	0400 840736	rabbe.lutz@pus.fi
Valberednings-	Stig-Olof Östergård	0400 486680	olle@byggostergard.org
<u>Motorbåtssektionen (båtbesiktning):</u>			
ordförande	Robert Sjöström	040 5273979	robert.sjostrom@pp1.inet.fi
	Ola Salin	0400 713030	o.la@pp.inet.fi
	Bjarne Creutziger	0400 539627	birgitta.creutziger@porvoo.fi
	Mathias Grönqvist	040 7409705	mathias.gronqvist@pp.inet.fi
	Anders Hagman	0500 939072	anders.hagman@pp2.inet.fi
	Joakim Eriksson	040 5003596	juhapim@gmail.com
<u>Web-master</u>	Mathias Grönqvist	040 7409705	mathias.gronqvist@pp.inet.fi
<u>Medl.regist.</u>	Jörgen Gustafsson	0400 997994	jorgen_gustafsson@agilent.com
<u>Skattmästare</u>	Minna Björkman	040 5509825	minna.bjorkman@pp1.inet.fi
<u>Repholmen:</u>			
disponent	Robert Wiksten	0400 317286	robert.wiksten@pp.inet.fi

Klubbens adress, fax och e-mail: fax 549823 info@pus.fi

Borgå Navigationsklubb rf. Företagarvägen 3 06450 Borgå

Klubbens hemsida : www.bnk.fi

Verksamhetsprogram år 2009

13.2	fre	kl 19	Årsmöte
7.3	lör	kl 10	Vintertalko, Repholmen
15.4	ons	kl 19	Klubbafton på Grand, Stopet
16.5	lör	kl 10	Säsongsöppning och vårtalko
23.5	lör	kl 18	Vårbal
6.6	lör	kl 11	BNK-seglingsregatta
8.8	lör	kl 12	Familjenavigering
19.9	lör	kl 18	Säsongsavslutning
21.10	ons	kl 19	Klubbafton
november			Sjökortsnavigeringstävling
12.12	lör	kl 18	Julfest på Hammars uf.

år 2010

26.2	fre	kl 19	Årsmöte, Seurahovi
------	-----	-------	--------------------

Båtbesiktning

16.5	lör	10-12	Repholmen
23.5	lör	16-17.30	Repholmen
9.6	tis	18-19	Tirmo
10.6	ons	18-19	Hammars

BESÖK PÅ MERITURVA I LOJO

av Anders Hagman

Mottagningen

Meriturva – Sjösäkerhet. Vi var sju från BNK som tog en ledig fredag från jobbet och besökte Meriturva i Lojo. Det var en dag ingen av oss ångrade. Vi blev tidigt på morgonen hämtade av Jörgen och åkte till Lojo, där vi befann oss 20 minuter i förtid. På plats fanns också åtta andra kandidater, från olika håll i Finland.

Då vi kom fram blev vi bjudna på morgonkaffe och bröd, varvid också instruktörerna presenterade sig och sitt arbete. Alla fick varsin kopia med textmaterial, där dagens ämne var presenterat, allt från flytplaggens detaljer till livflottarnas funktion och tillbehör. Vi fick också fylla i en blankett där vi med egen namnteckning skrev under att vi var friska och lämpliga att delta i övningen.

Efter en snabb genomgång av dagens program, sökte vi oss till omklädningsrummet där vi i låsbara skåp lämnade våra ytterkläder och tog på oss neopren-skor, likadana skor som dykarna använder. Skulle jag ha vetat vad som väntade oss i slutet av dagen skulle jag ha garanterat letat efter en hel neoprendräkt...

Teori

Vi flyttade oss till övningshallen där vi möttes av en mycket stor bassäng och 10-15 livflottar, varav några var i vattnet. På väggarna och på olika ställningar fanns en massa säkerhetsgrejer, allt från olika flytvästar, tillbehör att plocka upp människor från vattnet till säkerhetsutrustning och naturligtvis livflottar. Vi tog plats på en flyttbar skolningsbänksenhet, om man kan kalla det så. Förmiddagen gick åt att bekanta oss med olika grejer och tillbehör, och instruktören var mycket bra att presentera dessa. De berättade på ett enkelt och roligt sätt, med tyngdpunkten på det viktigaste. Vi var alla så ivriga att hoppa i bassängen att det var bra att teoridelen gick enkelt utan en massa detaljer. Teoridelen på förmiddagen blev intressant också av den orsaken, att vi fick fråga och kommentera och några berättade sina erfarenheter om egen flytväst eller livflottes funktion. Efter teoridelen med flytvästar, kastlinor och livbojar, flyttade vi oss till andra ändan av bassängen, dock på torra land ännu. Här placerade vi oss på "skolbänken" igen och gick

igenom livflottarnas funktion och tillbehör. Trots att man har läst om livflottar, sett dem i verklighet på båtmässorna och hanterat dem i packat format, så fick man nog ändå en aha-upplevelse, tack vare att vi hade en instruktör som var räddningsdykare och yrkeskarl inom detta område. Han var också mycket humoristisk och hela gänget fick skratta ordentligt vid flera tillfällen! Vissa livflottars nödtillbehörspåse innehåller också proviant i form av "protein-patukka" med ett högt energiinnehåll (10.000 kilojoule) som vi fick smaka på! Jag kan inte svara för andras del, men jag tyckte om det. Det påminde kanske om havrekex, både till smak och konsistens.

Redskapsövning

Då vi blev klara med livflottarnas teori, så flyttade vi oss närmare bassängen där vi fick öva med kastlina och livbojar. Det blev roligt trots att det kråtade från första början; jag kastade min kastlina upp i taket på 10 meters höjd så att den "flåtta" mot betongen, tur att det inte for i lampan på 220 volt. Följande karl slängde sin kastlina så långt åt sidan att landade på en stor enhet med sex stycken kraftströmsfläktar, trots att bassängen är 27 meter bred... En annan av oss var inte heller sämre, för att han kastade sin påsa med lina och allt i vattnet! Det här hände i nästan samma ögonblick och vi fick oss ett gott skratt! Vi kastade också livboj

med lina och den var överraskande tung att slänga iväg.

En av instruktörerna hade dykardräkt på sig och hoppade i vattnet varifrån han blev upplyft med ett speciellt redskap, en stång med en vadderad vajer som fördes under armarna. Några testade på att dra upp honom vilket såg tungt ut, så jag kan bara tänka mig hur det går till i praktiken på en gungande båt, med skrikande barn och en panikslagen simmare, om man föreställer sig ett sådant scenario.

Då förmiddagen var slut så var det dags för lunch, i en annan byggnad. Vi åt en hyfsad måltid med efterrätt och kaffe inkluderat. För längre skolningsdagar har de även inkvartering här.

Bassängen

Med en stillad hunger återvände vi till bassängavdelningen och denna gång klädde vi oss för att simma. Jag hade trott att vi skulle använda räddningsdräkt men jag hade mycket fel i den saken, då jag drog på mig en röd, vanlig bommulshalare, en riktigt äkta "arbetar-halare"! I infon som blev hemskickad tidigare, stod att man skall ta med sig extra underplagg, så i mitt fall blev det t-skjorta, långkalsonger och strumpor. Det visade sig vara bra, för att det höll lite värme trots att de var våta. Innan vi hoppade i vattnet så fick vi en snabb lektion i hur man ska hålla sig varm. Det är ju huvudregeln i en MOB

situation. Är man ensam så håller man armarna i kors tätt intill kroppen och greppar flytvästkragen, knäna böjda och vristerna i kors. Viktigt är att man inte släpper armarna eller vristerna, för då blir det genast kallt. Det här läget tillämpar man då man ligger stilla och väntar på hjälp. Denna ställning heter HELP-ställning (Heat Escape Lessening Posture). Rullar man sidledes så lutar man bara huvudet bakåt, dvs. tittar mot himlen och då stabiliserar kroppen sig automatiskt! Är man flera människor så placerar man sig fast i varandra i en HUDDLING-formation för att hålla värmen, kan jämföras med då man kramas. Den formationen övade vi på land före vi hoppade i vattnet.

Dags att hoppa i vattnet! Alla tog på sig en flytväst, modell räddningsväst och de som hade egen flytväst med sig, fick testa den. Vi märkte stora skillnader i användning mellan vanlig räddningsväst och "paukku-liivi". Vi lärde oss också att spänna västen riktigt ordentligt, för att den skall vara tajt. Man drog till så mycket man orkade, öppnade låset, förkortade remmen tre centimeter och klickade fast låset igen. Då var den spänd.

Övning i vattnet

Vi hoppade i vattnet och intog genast HELP-ställningen och märkte fördelen med den. Öppnade man armarna så blev det genast kallt. Efter en stunds flytande testade vi på HUDDLING dvs. gruppflytande-

formationen och även här märkte man hur snabbt värmen steg då man var tätt intill varandra.

I bassängen fanns det redan livflottar och följande uppgift blev att dela oss i två grupper. Vardera gruppen tog sig i respektive livflotte och den som först kom ombord, hjälpte den följande. Då det fanns två ombord så hjälpte de tillsammans de övriga genom att greppa den nödställde ordentligt och dra så kraftigt, så att man landade i flotten. Då alla var ombord, så kom instruktören och berättade om praktiska detaljer. Inte nog med detta, då ordern om att ta sig i livflottarna kom, så fick vi känna på de mäktiga styrkorna denna bassäng kan erbjuda! Vågor på 1,5 meter och en vindstyrka på 25 m/s och ett piskande regn! Det blev jag imponerad av, mycket häftigt! Det var i sådana omständigheter vi övade i.

Följande uppgift förde oss till ett lägre ställe i bassängen, med ett djup på 1,2 meter där vi övade på att dra upp en nödställd med ett rep från vattnet, på följande sätt: ryggen mot bassängkanten och med hjälp av ett rep som två personer på "kajen" hade, placerades under armarna, varvid man blev uppdragen. Det fungerar för en person i medvetande tillstånd. Här fick vi också se hur man vänder på en livflotte som ligger upp och ner.

Klättra i stege och hoppa

Sedan simmade vi till platsen där några stegar och ett nät hängde.

Dem fick vi testa i flera omgångar. Alternativen var ett nät, en repstege intill "fartygssida" och en fritt hängande repstege. En fritt hängande stege lärde vi oss att bestiga från sidan, inte normal väg. Nät och repstegar längs "fartygssidan" skulle klättras med kroppen nära stegen för att hålla tyngdpunkten rätt. Då vi väl hade klättrat sex meter upp, fick vi hoppa tillbaka i vattnet från en höjd på 4,5 meter. Självt hade jag aldrig hoppat från annat än en brygga, så jag hade lite att fundera på innan jag tog steget ut. Med lite hjälp från "publiken" tog jag mod och hoppade, också en andra gång. Tekniken då man hoppar är att man håller i flytvästens krage så att den inte dras över huvudet, benen ihop, kroppen rak och *blicken framåt!* Inte neråt! Tittar man neråt så kommer kroppen automatiskt att böja sig framåt, vilket man inte vill uppleva. Väl i vattnet så tog vi oss upp i en hög och sänkbar typ av livflotte. Konstruktören själv fanns också på plats och han berättade om flottens ursprung. Den utvecklades efter Estonia katastrofen för att från hjälpande fartyg, kunna sänkas ner till de nödställda i vattnet och sedan lyftas upp tillbaka.

Helikopter

Programmets näst sista "höjdpunkt" var att bli räddad av en helikopter! De har i hallen en helikopter på travers som kan röra sig över hela bassängen och med hjälp av en vajer

och vinsch rädda den nödställda. Igen fick vi uppleva livflotten, vågorna, vinden och regnet och som bonus så hade helikoptern ett riktigt ljud dessutom! Inte nog med det, lamporna släcktes också! Vi var halva gruppen per gång samlade i livflotten som gungade rejält i de höga vågorna, samtidigt som vinden och regnet piskade på i mörkret. Vi fick i tur och ordning tecken av räddningsdykaren att hoppa i vattnet, simma till räddningspunkten, klä på oss remmen och signalera åt helikoptern att vi är klara för att bli upphissade! Väl uppe i helikoptern kunde man följa med räddningen av de övriga – genom en kamera med monitor, på grund av mörkret "ute". Då alla blivit räddade, så åkte helikoptern till andra sidan av hallen, där vi steg iland. Med alla effekter med, så var det en mycket häftig och realistisk upplevelse!

Kallbassängen

Helikoptern var inte dagens höjdpunkt som vi hade trott, för att kallbassängen väntade oss nu. Efter helikopterlandningen så lämnade vi hjälmarna på hyllan och tog oss genast till kallbassängen. Varför en kallbassäng? Jo, för att dagens övningar i 21 gradigt vatten upplevs sällan i riktiga förhållanden. Med övningarna i färskt minne, så hoppade vi i kallt vatten för att kunna känna på riktig kyla. Minimitiden var två minuter och maximitiden fem minuter. Naturligtvis var kallbas-

sängen frivillig och minns jag rätt så hoppade alla i. Vi satte oss på bassängkanten med fötterna i vattnet och på instruktörens nedräkning hoppade vi i det ISKALLA 6 GRADIGA VATTNET! Första sekunderna var grymmast, men till min förvåning (jag som är långsam att hoppa i vanligt "kallt" sommarvatten) så återställde jag mig efter ca 30 sekunder och kände mig helt normal. De första sekundernas kyla förändrades småningom till en stickande hetta och man kunde faktiskt ligga helt avslappnad i det iskalla vattnet. Men då tiden närmade sig maximigränsen på fem minuter, så började jag lite spänna mig, men läget var trots det, bra. Vid fem minuter så var det bara att stiga upp från vattnet, för då tog Meriturvas ansvar slut. Efter kallbassängen var det tur för dagens riktiga höjdpunkt och det var den varma bastun!

Dagen i korthet

Dagens skolning var anpassad för nödsituationer som kan uppstå för fritidsbåtmänniskor. Man över bord, kapsejsning, brand, grundstötning, sjukdoms, hårt väder och så vidare. Vi lärde oss hurudant flytplagg man skall använda och hur den skall bäras, hur man slänger en livboj och kastlina, hur man skall bete sig om man råkar i (kallt) vatten, hur man plockar upp en medvetande respektive medvetlös person från vattnet, hur man slänger i en livflotte och hur man tar

sig upp i den, hur man skjuter nödraketer och hur man använder livflottens verktyg och tillbehör. Helikopterproceduren är också bra att känna till. Och det viktigaste av allt – hur det *kan kännas* att göra allt detta i vatten som bara är 6 grader varmt.

För 135 € fick vi en dag med intressanta händelser och inte bara det. Jag tycker att det här borde varje båtmänniska öva på, i dessa förhållanden, tillsammans med yrkeskunnig personal. Det är bara till nytta, vi hittade inget negativt alls med dagens innehåll. Utan denna övning, kan man aldrig föreställa sig vad som krävs i en riktig situation. En i gänget sa; Meriturva i Lojo är att statligt verk och den del av våra skattepengar som används här, är inte förgäves. Vi var alla av samma åsikt.

Nyhet !!!

**Båttillbehör till
förmånliga priser.**

Även motorsågar,
gräsklippare, trimmers,
m.m

AGRO=HG OY
AB

Hyvelspånet 6, Borgå.

Tel. (019) 549 155

Vard. 8.30-17.00

Lörd. 9.30-13.00

Vad gömmer sig bakom flaggskeppet Helena ?

av Marina Sjöholm

Segelfartygsstiftelsen i Finland, STAF, Sail Training Association Finland grundades år 1973. Stiftelsens uppgift är att arrangera sail-training seglingar främst åt unga. Stiftelsens verksamhet grundar sig i huvudsak på frivilligt arbete. Fartygspersonalen består av cirka 50 professionella eller annars aktiva seglare, som fungerar som instruktörer eller skolare för besättningen.

Stiftelsens historiska bakgrund sträcker sig till 1940-talet då Laivastoliitto arrangerade de första sjöpojke-lägren. Laivastoliitto senare Meriliitto grundade Segelfartygsstiftelsen år 1973.

Högsta beslutsfattande organ inom stiftelsen är förvaltningsrådet, som består av 18 representanter från affärs- eller sjöklusterlivet. Ordförande är direktör Matti Lounasmeri och hans föregångare har varit Lars Langenskjöld, Kullervo Killinen, Heikki Muttilainen och Max Söderberg.

I styrelsen, tillsatt av förvaltningsrådet, sitter sjökaptén Jouko Santala, direktör Mikko Niini, direktör Kari Lehtonen och diplom-ingenjör, ekonom Veli-Matti Ropponen samt ekonom Katri Tuulensuu. Rolf Saxberg är styrelseordförande.

Stiftelsens verksamhetsledare är Stefan Abrahamsson. Hans personal består av en kontorschef, två informatörer, en personalassistent och skeppsansvarig (chefskeppare). En mycket viktig del av vår personalpool består av Snupu:s (Suomen Nuorisopurjehtijat ry) medlemmar. Stiftelsen är medlem och grundare av Sail Training International, takorganisationen för alla nationella Sail Training organisationer. Vår verksamhetsledare representerar oss i STI.

15500 elever, 21 gånger jorden runt

Segelfartygsstiftelsen i Finland har arrangerat Sail Training för unga

regelbundet sedan år 1983. Stiftelsens flaggskepp TS Helena sjösattes 1992. Vi har haft ca 15500 elever ombord på våra fartyg och Stiftelsens fartyg har korsat Atlanten 46 gånger. Sammanlagt har vi seglat jorden runt ca 21 gånger.

Vår verksamhet har ständigt ökat. På 1990-talet infördes juniorseglingarna (för 12-13 åringar) vid sidan om ungdomsseglingarna (för 14-19 åringar). Samtidigt startade också aktiviteterna för vuxna med seglingar i Karibien (Väst Indien).

Gemensamt för alla seglingar är Sail Training, du lär dig inte enbart att segla utan du seglar och lär dig. Du lär dig jobba i grupp, sociala färdigheter, ledarskap och självförtroende. Naturligtvis lär du dig också att segla och navigera. De senaste åren har också seglingar för sk riskgrupper, personer som löper risk för marginalisering av samhället,

tagits i med i programmet.

Upplevelser och undervisning

Sail Training är mycket mera än bara segling. Det är ett stort äventyr för den som vill prova på något annat. Gemenskap, nya upplevelser, nytt att lära och ett alternativ till en semester du inte glömmet i första taget. Besättningen fungerar som ett team. De finns inga "turister", endast seglare. Alla deltar, är det sedan fråga om riggning, diskning, matlagning, navigation eller att ta rodret. På samma gång lär du dig att ta hänsyn, ansvar och ledarskap.

När du kommer med kan du finna dig på bogsprötet och dra ner segel eller vid rodret styrande Helena ned för en gigantisk Atlantvåg enbart i kompassens svaga röda sken.

(källa: www.staf.fi)

Seglats med Helena

av *Marina och Krister*

Tanken att ta en tur med skonaren Helena föddes på BNK:s vårbal den gången Tanja Kjällman satt vid samma bord och berättade om sina upplevelser som elev på Helena. Det har tagit några år från ord till handling, men i år blev det av.

Söndagen den 22.2. flög vi till St. Marten i Karibiska havet och mönstrade på Helena, som låg för ankar ute i Simpson Bay. Ombord fanns 17 elever, den yngsta 21 och den äldsta 53. Vi indelas i fyra vakturer, Krister och jag i skilda grupper. Det visade sig vara bra att inte vara i samma grupp. På det sättet kom vi riktigt in i vad det betyder att vara en del av sitt team.

Nästa dag inhandlas mat och annat som behövdes för seglatsen till Bermuda. På eftermiddagen startade vi och seglen hissades och Helena sköt fart, uppemot 11 kn för det kom en åskby som gjorde att en del av seglen snabbt måste bärgas. Vakturerna kom igång och vi seglade runt ön Saba och nästa morgon ankrade vi utanför Virgin Gorda. Efter tullklareringar kunde de som ville åka iland med dingn. De flesta ville bekanta sig med stället. Natten tillbringades för ankar utanför Virgin Gorda och nästa dag startade vi mot Anegada. Tidigt på förmiddagen kom

vi fram och de som inte skulle laga lunch kunde gå iland och bekanta sig med paradisön. Det enda som fattades var Pippi Långstrumps pappa.

Väl tillbaka på Helena startade vi mot Bermuda, öppet havssegling dygnet runt. Det tog oss 5,5 dygn att komma fram till Bermuda, en sträcka på ca 800M. Ute till havs tappade man begreppet om tiden, man visste inte vilken dag det var. Skönt att helt koppla av från omvärlden, endast VHF-telefonen funkade, mobilerna hade inget fält.

Efter 5 dygn ser vi fyren blinka på Bermudas sydsida. Ön skall dock rundas på östra sidan och inkörningsbojen till St. Georges hamn finns på norra sidan. Efter lyckad seglats till Bermuda avnjöt eleverna och besättningen en välsmakande avskedsmiddag ombord på Helena. Endast en elev från vår legg skulle fortsätta färden mot Azorerna tillsammans med besättningen och de sex nya eleverna, som skulle mönstra på senare i veckan.

Att segla med Helena var nog en upplevelse för livet. Om du som läser detta är lite äventyrslysten och vill göra en annorlunda resa så rekommenderar vi detta alternativ.



MED CHACONNE PÅ ATLANTEN

av Hans Sigberg

Svante, min tvillingbror, är på väg med sin segelbåt Chaconne runt jorden, ett projekt som beräknas ta ca tre år, och som han drömt om i nästan hela sitt vuxna liv och planerat i detalj de senaste åren. Jag följde med 3-28 oktober på en av de kortaste etapperna, från Portugal till Kanarieöarna.

Chaconne

Chaconne är en 31 fots långkölad segelbåt av märket Hallberg-Rassy, modell Monsun, byggd 1977. Monsun är en båttyp som under 1970-1980-talet var mycket använd som världsomseglingsbåt, och den anses än idag vara en av de säkraste båtarna, bland erfarna seglare kallad "segelbåtarnas Rolls Royce".

Eftersom båten är till åren, krävdes en hel del förberedelser och förbättringar, bl.a. byttes motorn ut till en ny och alla genomföringar förnyades. För en världsomsegling krävs också "trappsteg" i masten,

ankare med kätting + ankarspel eftersom man ofta måste ligga på redde. Dessutom behövs ett vindroder som sköter styrningen dag och natt. För navigeringen skaffades 2 st GPS med dator och navigationsprogram, VHF för att kunna ta kontakt med anlöpande hamnar och myndigheter, samt en satellittelefon främst för väderlekskartor, men också för e-post hemifrån, nödsamtal mm. Två solpaneler installerades, av vilka den ena ensam sörjer för navigationsutrustningens strömbehov.

Bland säkerhetsutrustningen kan nämnas en Epirb, dvs en radiosändare som aktiveras automatiskt om den hamnar i vattnet på 4 meters djup, och en livräddningsflotte med nödutrustning.

Erfarenhet

Svante inledde sin färd midsommartiden och har haft varierande sällskap under resans

olika etapper, i september tog han en paus i båtlivet, lämnade båten i en bevakad hamn i Sines, Portugal, och flög hem för tre veckor.

Någon större erfarenhet av havssegling har han inte, den längsta seglatsen var ner till Rigabukten för ett par år sedan, annars har han rört sig längs kusten mellan Borgå och Åland.

Själv kan jag inte heller skryta med seglarerfarenhet, annat än firmacupen på stadsfjärden i Ekenäs på 1990-talet.

Iväg mot Madeira

Jag startade från Karis fredagen den

3.10. kl 4 på morgonen, framme i Sines var jag kl 18 på kvällen efter flygresan via Frankfurt till Lissabon, och därifrån med buss ca 150 km söderut.

Följande morgon bunkrade vi vatten och färsk mat och lade ut 11.30-tiden för att hinna över fartygsfarlederna utanför kusten så länge det var ljust. Det blåste 5-7 m/s från nordväst, vi tog kurs rakt mot Madeira 232°. Solen sken, det gick bara lite gammal dyning, vi hade fiskedrag släpande efter båten och lyckades få 3 guldmakrillar, som vi stekte. Andra morgonen hade vi en lustig liten gäst på däck, en flygfisk som var bara några centimeter lång!



Nattetid sov vi turvis i tre timmars pass, medan den andra satt vakt. Fartyg syntes i medeltal ett per timme fastän vi var ytter om alla fartygsrutter. En gång var vi faktiskt så nära ett fartyg, att vi var tvungna att väja. Vinden var svag under hela överfarten till Madeiras Porto Santo, den varierade mellan 0-10 m/s, stundvis var vi tvungna att använda motor för att alls komma framåt. Temperaturen höll sig dagstid mellan 23 och 29 grader, nattetid knappt 20. Vattentemperaturen var konstant 23-24°.

Ljussignaler

Sista natten före Porto Santo, då Svante satt vakt mellan 3 och 6 på morgonnatten, vaknade jag av att han bad mig komma upp och se vad det var för underliga ljus överallt rakt framför oss. Ljussignaler i hundratal, som först lyste rött för att sedan explodera i ett vitt sken och slockna. Vad var det??? Fiskeredskap eller nånting annat, men vad?

Vi gjorde full sväng för säkerhets skull. Så gjorde också den enda andra segelbåten vi såg på resan. Vi följde med fenomenet en stund innan vi kom fram till, att det måste vara de lysande fiskarna som finns vid Madeira. Kurs-

ändring tillbaka till vår ursprungliga kurs, den andra båten gjorde lika.

Onsdag eftermiddag anlöpte vi hamnen i Porto Santo efter nonstopseglat i 4 dygn, 4° timme och 484 sjömil. Det kunde jag ringa hem och berätta, ute till havs gick det ju inte att använda telefonen.

Nattligt äventyr

Vi turistade på Porto Santo till fredag morgon. Innan vi startade kollade vi vindrapporterna på windguru, som visade 9-10 m/s NO, till kvällen lovades avtagande vindar, alltså tills vidare bra seglingsvind. Vi hade den in snett akterifrån på babordssida och kursen 154°, vågorna uppskattade vi till ca 3 meter höga och avståndet mellan vågtopparna ca 50 m.

Under dagen ökade vinden, på kvällen i skymningen uppskattade vi våg-



höjden till ca 5 m. På natten under min vakt mellan 24 och 3 hade det ännu inte mojnät, tvärtom, det blåste 15-16 m/s, så jag tog in lite på genuan. Svante tog över kl 3 och jag gick och lade mig. Efter en timmes sömn vaknade jag av att båten kastades hit och dit och föll emellanåt ner från vågen med en duns. Det blåste 19-20 m/s, Svante satt på knä i sittbrunnen och parerade med genuan så att båten inte skulle vända sidan mot vågorna.

Då vindstyrkan var svagare än 5 m/s styrde autopiloten, annars var det vindrodret som skötte styrningen. Vindrodret är en gammal uppfinning, som fungerar helt mekaniskt. Det ställs in i förhållande till vindriktningen och håller sedan kursen med 2° noggrannhet med beaktande av vind och vågor. Problem uppstår i medvind när vågorna är så höga att man ligger i lä nere i en vågdal. Då söker rodret vind och vänder båten med sidan mot vågorna.

Det bildades nya vågor ovanpå de stora och långa vågorna, vågtopparna bröts över och ramlade delvis in i sittbrunnen. Det var kolmörkt, vått, blåste som attan, det bullrade och skramlade, och runt omkring såg man ingenting, om ett fartyg hade varit i närheten kunde man inte ens ha sett det p.g.a de höga vågorna. Man kände sig ganska liten och ensam mitt ute på det stora havet...
Allt var över på ett par timmar, Svante

gick och lade sig kl 6. En dryg timme senare hade vinden tagit helt slut, så vi var tvungna att starta motorn. Det enda haveriet vi kunde upptäcka var att preventern hade lossnat. (En preventer är en mekanism på bommen som förhindrar en ofrivillig jipp, vilket oftast är orsaken till att bommen eller masten brister).

Den dagen såg vi delfiner, som nyfiket följde med båten en stund, samt flyttande småfåglar, som kom in i båten för att vila. Somliga satt på ute på däck, andra sökte sig in i båten så långt de kunde.

Kanarieöarna

Sent söndag kväll anlöpte vi hamnen Playa Blanca på Lanzarote efter 2 dygn 8° timme och 300 sjömil.

Vi hyrde bil och turistade några dagar på Lanzarote innan vi fortsatte mot Fuerteventura med sikte på Puerto del Castillo. Vi såg några små valar längs färden. Väl framme fick vi bara konstatera att hamnen var full, vi var tvungna att fortsätta mot Gran Tarajal, dit vi sedan anlände efter mörkrets inbrott. På kajen stod en beväpnad vakt och blinkade med ficklampan för att visa vart vi skulle komma.

Följande förmiddag fortsatte vi till Morro Jable på Fuerteventuras sydspets, turistade där en dag och seglade sedan vidare till Las Palmas på Gran Canaria, som var mitt mål efter en etapp på totalt 912 sjömil

sedan starten i Portugal. Svante fortsatte sedan med annan gast i slutet av november via Kap Verde till Kari-bien, dit han räknade med att anlända kring jul.

Bland gräddan i Las Palmas

I Las Palmas hade vi tur som lyckades få en hamnplats. Hamnen hade nämligen reserverat 250 platser för dem som deltog i en tävling – en organiserad överfart - över Atlanten, och Svante var inte med i den. I hamnen fanns seglare av alla sorter, de som var på sin första seglats till

männa samtalsämnet bland seglarna var förstås vinden, men inte de hårda utan de svaga vindarna – skall vin-den räcka till att segla och hur länge blir man tvungen att ligga i stiltje?

Vi skrev in oss i båtklubben Club Maritimo Varadero de Gran Canaria, för då fick man tillgång till bättre duschar och WC-utrymmen, bastu och swimmingpool, samt internet.

I Las Palmas finns också den 100-åriga seglarklubben Real Club de Gran Canaria med tillträde endast för

medlemmar – gräddan i Las Palmas. Vi beslöt att försöka komma in där...

Sagt och gjort: ren skjorta och press-byxorna på och iväg! Vid portbommen stod en vakt, vi passerade via bomändan bara med att "se vana ut". Följande vakt stod i entréhallen, då började Svante tveka, men jag gjorde honnör åt vakten och så tågade vi in! – I hamnen trodde ingen på oss nästa dag,

då vi berättade var vi varit, men vi hade bevis, se det runda märket!



dem som varit på haven i 20 års tid. Segelbåtarnas storlek varierade från 23-90 fot, nya och gamla. Det all-

Myndighetsformaliteter

En sak som förvånade mig under hela resan var den utförliga pappersexercis som skulle utföras i varenda hamn, trots att vi ju rörde oss inom EU och delvis inom samma land! Då man anlöpte en hamn skulle man först angöra en receptionsbrygga och omedelbart infinna sig på hamnkontoret, där besättningens pass, båtens mått (längd, bredd och djupgående), ansvarsförsäkringsintyg, registerintyg, uppgifter om varifrån man kommit, hur länge man tänkt stanna mm registrerades. Därefter blev man anvisad en bryggplats dit man genast skulle flytta båten. – Inte precis vad vi är vana med här uppe i Skandinavien!

Fram till sommaren har Svante gästplatsen inbokad, men därefter är resesällskapet delvis ännu oklart. Om det finns frivilliga gästar, så finns det eventuellt lediga platser under etapperna från Nya Zeeland framåt, det är bara att ta kontakt och "se van ut"!

Artikeln först publicerad i Karis Skeppare rf:s infoblad nr 1/09. Författaren är föreningens kommodor.



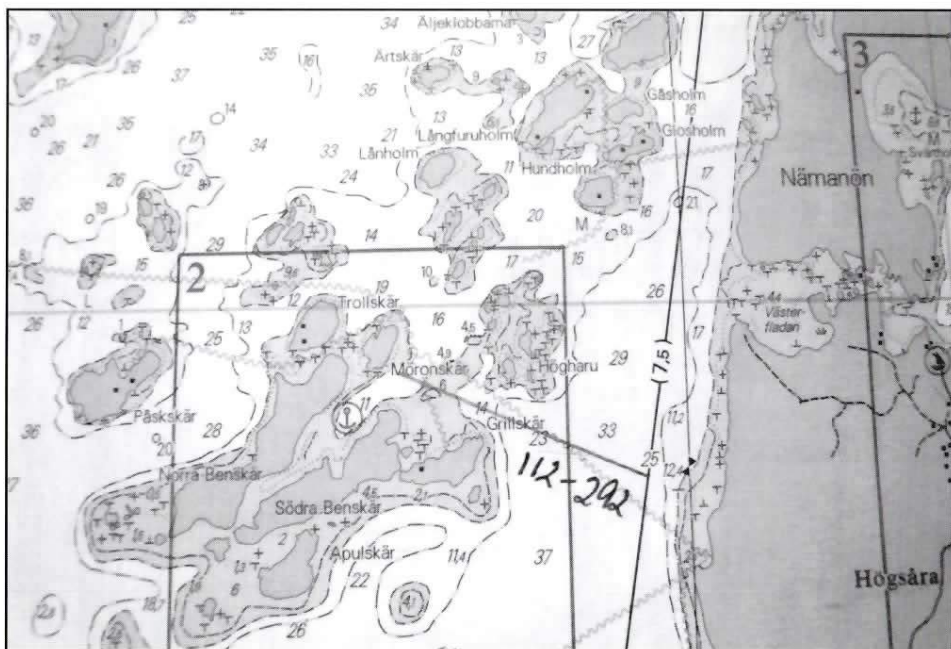
Hamninfo "Ankaret"

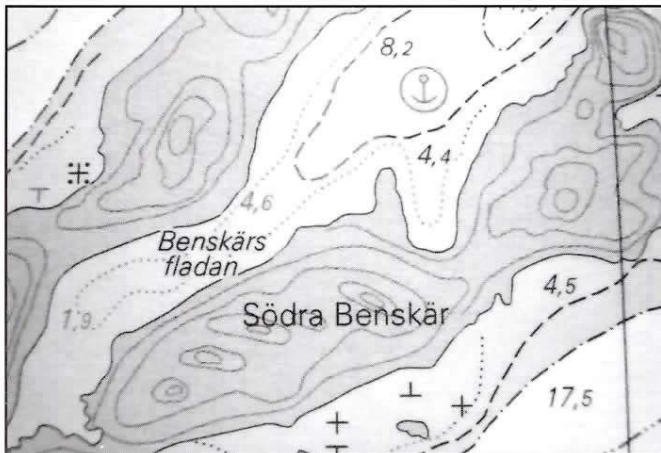
av Roland Holm

Margareta och jag avlade kusteppurexamen 1975 och sjösatte vår första båt samma år på våren. Tio år rörde vi oss i hemvattnen i Borgå, Sibbo, Pernå och Lovisa med en fast stödjepunkt ytterom Borgå. 1986 började vi göra längre färder västerut till Skärgårdshavet och Åland. Som ni alla vet, som är ute på äventyr så undrar man alltid var man skall hitta en bra anlösningsplats för natten. Efter att under ett antal år ha samlat på mig information och erfarenheter av olika hamnar, tyckte jag att vi inom BNK kunde sprida med oss av denna kunskap. Därför instiftades tävlingen

om årets bästa hamntips med pokalen "Ankaret" som pris. Under flera år hade vi under den ena av vårens klubbkvällar hamninformation på programmet. Denna info gäller både naturhamnar, besökshamnar och gästhamnar. Tyvärr började intresset av någon anledning avta. Ändå tycker jag att det fortfarande är bra med nya tips för man kör så lätt sina rutter på rutin och då blir en kanske intressant plats obesökt.

Här följer ett tips om en naturhamn, Benskäer i Skärgårdshavet. Benskäer ligger väster om Högsåra. Farleden,



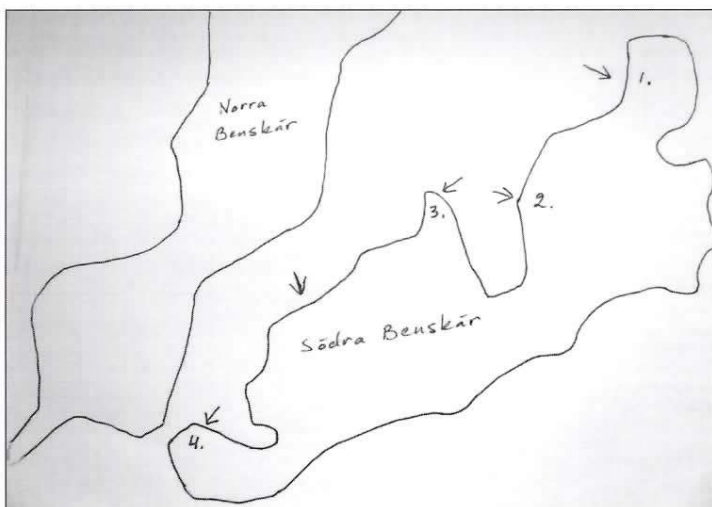


nast vid infarten punkt 1 går det att ankra mot berget men det är litet brant. Punkt 2 är bästa stället men det kan bli trångt, plats för ca. 3 båtar. Vid sydväst är punkt 3 ok men genast från udden till vänster blir det snabbt grunt. Hela den viken är mycket ställen där det också går att komma in till

som tidigare inte var officiell, utnyttjades av marinen och går söderut mot Öro. Idag är den officiell och utmärkt. Farleden går i riktning sydväst från Purunpää på Kimitolandet till linjen från Prackskär där den vänder i riktning 190 grader. Efter 2.6NM når du en västprick. Därifrån går du i kurs 292 grader mot Möronskär.

stranden. Punkt 4 används flitigt av större båtar speciellt segelbåtar för där är djupt. Vid udden går det bra att angöra men ett problem är att stranden är berg som höjer sig mycket snabbt till vänster och gör det nästan omöjligt att hoppa iland. Benskärs är en stor holme och absolut värd ett besök om inte flera.

Högharun har grund på sydsidan så håll kursen närmare Södra Benskärs. Följ strandlinjen in i sundet mellan Norra och Södra Benskärs. Norra har grusstränder, dåliga för angöring. På Södra finns flera bra ställen, se ritad skiss bild 3. Ge-



Minneslista

15.4 Onsdag kl.19.00 Klubbafton /stopet

Program :- Stopet

- Marko Stenberg från Porvoon Meripelastajat kommer till Grand och berättar om sin verksamhet.

Ni kan bekanta er med Porvoon Meripelastajat på deras hemsida
www.porvoonmeripelastajat.fi/

16.5 Lördag kl.10.00 Vårtalko o. säsongsöppning

23.5 Lördag kl.18.00 Vårbal på Reppholmen

6.6 Lördag kl.11.00 BNK-regatta

8.8 Lördag kl.12.00 Familjenavigering

19.9 Lördag kl.18.00 Säsongsavslutning

21.10 Onsdag kl 19 Klubbafton

November - Sjökortsnavigering

12.12 Lördag kl.18.00 Julfest, Hammars UF

STOP PRESS

Föreningsregistret har godkänt våra nya stadgar och de träder i kraft omedelbart. Styrelsen kommer att utfärda direktiv gällande ansökan om understödande medlemskap. Följ med på hemsidan.